

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

dereḳ ḥayim

Horovits, Yeshayah

zolqiew, 1802

יחיו תשרפ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744)

לצנות בית ילייר במחשבתו בתחילה איזה חדר בבית סיסי מוכן לו
לסיוות בגוד מס לחורס ולתפילה ולהתבודדות וסקוס מוכן בית
וגד לתכמים * ואח"כ ילייר עניינים המלטרבים לו וכן יעקב
שלח מתחילה לחקן לו בית תלמוד :

ויברבל יוסף אח אביו ואח אחיו ואח כל בית אביו לחס לפי
בסוף פיעוש רש"י נפי הלריר לכל בני ביתו *

בלומר ההכרתי ולא יותר מן ההכרה כדי קיין * כי לא יבוקס
אדם מותרות רק כדי סיוו והיותו יחידים וכן יעקב אמר לכו סברו
יעצון שלא יאכל אדם רק לסבור הרעב ולא למלא בטנו (והאמרת)
בדרוש זה בקדושת המאכל כפי בשלח מענין זה :

רק אדמת הכהנים לא קנה וכו' לריר האדם שלא להיות כפוי טוב
ויסל' טובה חנות טובה אפילו לגוי הכותרים של מלרים עשו
טובה ליוסף כשהיו דינו בפניהם בענין מעשה לאסת פוסיפרע
באשר הבחינו שהאמת אחו בגילו אותו ממות כדאיתא בדברי
ר"ל כו' ע"כ ג"כ עתה היטיב עמכם. הטיבה ה' לטובים וליסורים
בלבנות *

ואיתא בזהר הקדום ולא יכול יוסף להחאפק לכל הללבי
עליו וגוי' ר' חייא פתח ואמר פור נחן לאציונים
לדקתו עומדת לעד קרנו הרום בכבוד * ח"ת קצ"ה ברא עלמא
ואשליט עלי' לאדם דיהא מלכא על כולא והאי בר נס מחפרטן
מיוני' בעלמא כמה זינין מנהון לדיקיא ומנהון רשיעי' מנהון מפשינ
ומנהון חכימין וכולהו אסקיימו בעלמא עתירין ומפכנין וכלכו בגין
למזני' אלין באלין למזני' לדיקיא שם רשיעי' למזני' חכימין עם
מפשינ למזני' עתירין עם מסכנין * דהא בגין כך וכו' בר נש לחיי
עלמא ואתקטיר באילנא דחיי ולא עוד אלא דהא לרקס דאיקו עביד
קמים לעלמין דכתיב ולדקתו עומדת לעד :

פרשת ויהי

ועשיה עמדי חסד ואמת עיקר החסד הוא כעשושה על מנת
שלא לקבל פרס ואז נקרא עושה חסד ונקרא נדיב *
אבל העושה על מנת לקבל ממנו הנאה נקרא סוחר ולא
נדיב * ואין לך מדה גדולה מעדת חסד ע"כ ירגיל אדם פת עלשו

בחסד של אמת * לא מצעית לעשות עם מתים אלא אפילו עם
 החיים יעשה כן ואז הוּגך בדרכי ה' ומחלבים במדותיו ז"ה כי הוא
 יחברך * עושה חסד חנם * ועו"ל כי טוב חסדך מחיים שפתי
 ישבחוך ר"ל דרכו של בני אדם לעשות חסד של אמת עם המתים
 ולא עם החיים אבל חסדך האמתי הוא מחיים מה שעשה עושה
 לנו צו צפיים חיותינו כי מה גמול אנחנו משלמים לו רק שפתי
 ישבחוך הקב"ה בחסדו הגדול עושה ניסים ואין לנו לעשות רק
 להודות לו כמ"ס רז"ל ארבעה לריבין להודות זהו שפתי ישבחוך *
 וכן הקב"ה ממליא לנו מזון וטרף בחסדו הגדול ואנו אין לנו אלא
 לברך * וכמ"ס רש"י בפסוק נפתלי אילה הלוכה הנותן אמרי ספר
 זהו שפתי ישבחוך :

ויתחזק

ישראל וישב על הממ' חיווקו ומושבו האיחוסיו עבור
 המטה שהיו ממתו שלימה ואשרי מי שזוכה לזה ועל
 זה יתפלל כל חסי' עולמי עד שלא יהא נחלא פסול בזרעו וזרע זרעו
 עד עולם כי אין לו לאדם בעולמו אלא כשמית בניי הגונים זם
 עגן כשצריך יעקב את בני יוסף כתיב ויצרך את יוסף כי ברכת
 הצנייט למעלתן היא ברכת יוסף וזם רמז ומולדתך אשר הולדת
 אחריהם לך יהיו כלומר אם תוליד עוד בניי ויהיו הגונים כמו אלן
 וזם אחריהם שילכו אחר מדותיהם לך יהיו למי כל חמדת הלל
 לך כי אשרי לאב המית בניי הגונים זרע כשר *

ויברך

את יוסף ויאמר האלקים אשר התהלכו אבותי לפניו *
 ההליכה לפניו רומות על השעוררות מלמטה למעלה
 שהיא המעלה העליונה כשמחיל האדם להשעורר מלמטה ואז
 מושך קדושה על עצמו מלמעלה והארכתיו בדרוש זה צפ' נח וזם
 כוד ההליכה לפניו ר"ל לומר קודם לו יחברך דכשאין השעוררות
 מלמטה למעלה מלד המעשים רק בא מלמעלה למטה מלד החסד
 והתמינה זהו מיעוט : וצ"ר ויצרך את יוסף ויאמר ר' ברכי'
 ואמרי לה צפ"ר ור"ל ר"י אומר לרוע' שמי' עומד ומביט בלאנו *
 ר"ל אמר לנשיא מהלך והזקנים לפניו * על דעתו דר"י אנו
 לריבין לכבודו * על דעתו דר"ל הוא לריך לכבודינו ע"כ המאמר
 לריך ביאור * עוד יש לדקדק ר' ברכי' וא"ל כו' שחס ולא פירוש
 מה אמר ר' ברכי' אם כדברי ר"י או כדברי ר"ל : עוד קשה
 מאי טעמא בדברי ר"י אומר ליטנא דעומד שאמר עומד ומביט *
 ובדברי ר"ל מוכיח לשון הליכה שאמר ונשיא מהלך כבד הארכתיו

ענין זה צפ' נח וגם במקומות אחרים * גדול ענין התעוררות
 למטה למעלה דהיינו ממעשינו ומעבודותינו כי העבודה לורך
 צדק כצ' כול והוא דרום נכבד מאוד נחבאר במקומו * וזה הענין ר"ל
 המטיל לנשיא מהלך וזה מורה על רוב ההקרבות על כן כמעט
 תדמין כי מעלה זקנינו מיסך שייכו בנשיא כן ענין בקיום
 הלוך לפניו ית' דהיינו הקדמות התעוררות ממעשינו ואז נחוסף
 כביכול כח בגבורה שלמעלה כמ"ס רז"ל כשעוסק רלוכו
 מוסיפין כח בגבורה שלמעלה ואז העבודה לורך גבוה וזהו מה
 שאמר על דעתו דר"ל הוא לריך לכבודו ור"י מדבר כשאין
 התעוררות מלמטה רק מלמעלה ע"ד וחננוחי אה אהר אהון ליתן
 תחנות חנם אף מי שאינו מתעורר זהו אנו לריבין לכבודו שיעשה
 מלך רחמיו ותסדיו המרובים חסד חנם * ואז ממטיל לרועה ומביט
 בלאנו כי נמשל לבהמו' נדמ' ואמ' לשון הבט' כי כל הבט' היא מלמעלה *
 למטה כמ"ס רש"י צפ' לך לך בפסוק הבט נח השמימה כי אז
 התעוררות מלמעלה למטה והבט' היא מרחוק * והוא ענין למה
 ש' תעמוד מרחוק אבל כשהתעוררות מלמטה למעלה אז מהלך
 ש"י למטה כמ"ס והתהלכתי בחוככם * נמצא ר"י ור"ל ל"פ אלף
 מר אמר חדא ומר אמר חדא מר מדבר מהתעוררת מלמעלה
 למטה ומר מדבר מהתעוררת מלמטה למעלה ואז מובן מ"ס ר'
 צרכי' וא"ל צבט ר"י ור"ל * ר' צרכי' אמר דברי
 צניהם כי צניהם דברי אמת ולדק' ומזה יש ללמוד כמה גדול כח
 התעוררות מלמטה למעלה * וכמ"ס רז"ל מקדש אדם עלמו
 מלמטה מעט מקדשין אותו מלמעלה סדבה כי לפי ההכנה שמכין
 אדם את עלמו אז סורס עליו רוחניות העליון כי מולא כסא מוכן
 למטה וזהו ענין יהיז חכמה לחכימין * ומזה יחבאר מאמר בצ"ה
 בפרשה זו אמר ר' עזרי' בטעם שבירך יעקב אבינו את יוסף ילא
 ופניו מלשילות והשבטים אומרים דין כל עמא עם קיימא בצביל
 שהוא מלך עם מאן דקיימין קיימ' : א"ל יעקב אבינו יראו את ל'
 קדושו אגא מוספקא לכולי' ע"כ * קסם איך ח"ו יעלה על לבם
 לחסוד את אביהם יעקב אשר לורתו חקוקה בכסא כבוד לכיות צו
 מדת החנופה כי לא לפניו חנף יבא * וכי החנופה היא
 הרעה הגדולת שביותר הרעות * ע"ק הכפל והאריכות לשון עם
 קיימא בצביל שהוא מלך עם מאן דקיימין קיימין * הענין ראו פניו
 בילות כי תכמת אדם תאיר פניו * וקיבל רוח הקודש הנאלל

עליו

ילו עש
 כי הוא
 שפתי
 המתיים
 ש עושה
 שפתי
 שות רק
 בחוקך
 לנו אלף
 די שפר
 עבוד
 זה ועל
 ע זרעו
 וניס זה
 צרכת
 סולדת
 כמו אלף
 דת הלא
 פניו *
 למעלה
 טה ואז
 נח וזה
 עוררות
 החסד
 צרכי'
 בלאנו *
 ר"י אנו
 המאמר
 פירוש
 וד קשה
 מביט *
 אהרבה

פרשת

עליו מאביו אז השבטים קנאו בו לשם שמים ע"ד קנאת סופרי
ואמרו ת"ו דמה שהיו מלהילות פני יוסף הוא מטום שהחניף
אבינו ביתר שאת כי דין כל עמא שאלליהם חנופה אכל חניני
לאבינו כי אינו מכל עמא דק הוא מצבי עליהם שלא ענין פניו מלהיל
הוא עם מאן דקיימין קיימין בי ווסף כזר הכין את עליו
לחכמה ונספע לו חכמה מרובה במ"ס יהיב חכמה לחכימין
ויעקב אבינו ע"ה הסיב להם חסם זרע קודם חסי יראת
על פניכם תכינו עלמיכם ג"כ אז תמשיכו ג"כ שהשפעם העליון
עליכם כי אין מחסור אף שהמטיף יוסף על עצמו לא נחסר כלום
מלמעלה כמדליק נר מנר ואין הנר הראשון חסר כלום פת"ס צ"כ
זה העלותך וזה ענין שרמז להם יוסף עשרה נרות לא יוכלו לפנות
נר אחד ואין נר אחד יכבה עשר נרות כמוכ' ברש"י צ"כ יוסף שפרט

והאספו ואגידה לכם את אש' יקרא אתכם באחרית הימים בק
לגלות להם את הקץ ע"כ אמר לשון האספו כי

אפשר להקץ שיבא כשיש צנייכם שגאת חסם דק לריכין אתם להיו
כולכם באסיפה אחת ובאגודה אחת וגם רמז להם הוכחת מוס
על לשון הרע מלי ווסף את המלודע הזבא מכת לש"ר והמוס' הז
רמז להסמח' דברי ריבות שהיה ביניהם מכת ויבא דבת' רע
וגו' וגם מ"ס אצ"ק גוה לפני מוסו לאמ' וקטס היכן מלינו טבוה כ
נרש"י כתב מה שכתב אצל כונתם ששמרו לו סכך היו כוונת
אבינו במ"ס האספו ומגיד' לפסכו' שלט' יהא צניינו לש"הר ונשי' כולל
באגודה אחת ובאגודת עולם ובאגודת דבם

אז"ל בשעה שרגם יעקב לגלות את הקץ נהחלקה ממנו

שכינה אמר יעקב שמתים צכס פסול כו' אמרו שפ
ישראל ה' אלקינת' אהר בשם שתיין בלצף אלל אחד כך א
בלצנו אלל אחד * ומ"ס שמע ישראל ר"ל שמע ישראל אבינו כו
וקטס לכאורה אין קראו את אביהם צשמו ואין קושיא כי ש
ישראל מורה על הגדולה וטרדה וכשקראו אותה ישראל הוא כאל
קראו אותה אדונינו ומכאן נראה למי שיש לו אב והוא רבו יוח
מעלה שיקראנו צשם רבי ממה שיקראנו צשם אבא וגם בי כבו
רבו קודם לכבוד אביו ע"כ יקראנו צשם רבי

לא יסור טבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו עד כי יבא טילס

מלוח לידע פירוש זה הפסוק בטביל להקהות טינו
ספוקרישאר פוקרי' גוה הפסוק וזה לשון הרמב"ן לא סור טב
מיאוד

הוא' אין ענינו של
קיים עליך גוי א
להם עוד מלך
השבטים את יש
ליהם יהודה
אמרו כי מלכות
אמרו עליו וכן
הר זידו טבטת
לוח בכל ישראל
בצמיה לעשות
הוא המלך הר
קחת עמי עכ'
צ"כ שלמה ז'
טעם בעד
רבים אולקלס
כמחרגס עד ד
המשיח לא חס
אמור בדניאל
פירוש רז"ל הוא
גניות שצבל שר
ומחוקק
ראשי גלות ונשי
ומירוהם ומשלי
וענין מחוקק
ז"ל שהיו ר' ג
לא יסור וגו'
ומדינה אנשים
והסדרים
יסור * וכן
ופס אילס צמל
ממנו להכי' א
את דבריו וכל
ופי' מס

פרשת שלח ויחי מז

האד' אינעמינו שלא יסו' לעול' כי כתיב יולק'ה' אותך ואת מלכך אשר
קיים עליך גוי אשר לא ידעת אתה ואבותיך והנה הם ומלכ' בגו'ל'
להם עוד מלך וסרים וימים רבים אין מלך בישראל * והנביא
הבטיח את ישראל שלא ילכו בשבי בשום * ענין בעבור שימלוך
עליהם יהודה * אבל ענינו שלא יסור שבט מיהודה אל אחר
אחיו כי מלכות ישראל המושל עליהם ממנו יהי ולא ימשול אחר
אחיו עליו וכן לא יסור מחוקק מבין רגליו שכל מחוקק בישראל
אשר בידו טבעת המלך ממנו יהיה כי הוא ימשול
עליו בכל ישראל ולו חותם המלכות עד כי יבא בנו ולו יקחה כל
הממון לעשות כלום כדלנו וזה המשיח כי השבט ירמוז לדוד
הוא המלך הראשון אשר לו שבט מלכות וסילה הוא בנו אשר לו
קחה עמי עכ"ל * ודבנו בחיי' כהצו"ל * ופירוש הרב מורי
רבי שלמה ז"ל כי מלת עד במקום הזה כמו לעד * וע"כ בא
הטעם בעד : להורות שאיננו נמשך אחר כי יבא סילה ומזם
הרבים אונקלים עד שנמא * ותרבות כי יבא סילה דייחי משיחא
המחרגם עד דייחי משיחא טועה * וענין הכתוב כי ברא
המשיח לא תפסוק המלכות מיהודה לעד לעולם והוא כלשון
האמור בדניאל די לעלמין לא תתחבל עכ"ל * ודרך רש"י ז"ל על
פירוש רז"ל הוא לא יסור שבט מיהודה מדוד ואילך אלו ראשי
גביות שבבל שרודים את העם בשבט שממונים על פי המלכות *
ומחוקק מבין רגליו אלו נשיאי סרן ישראל ע"כ * והפוקדים
אשר פוקדים ואומרים הלא אין לכם אף זו דהינו
ראשי גלות ונשיאים הם לא מבנים דברי רז"ל דברי חכמים
ומירוהם ומשליהם הנעימים * כי ענינים היא שענין שבט
וענין מחוקק מורים על אנשים גדולים וחסובים * ודוד חכמים
ז"ל שהיו ר' גמליאל נשיא הראש בצלבע אלו הם שנתקיים בהם
לא יסור וגו' ואת"כ בכל דוד ודוד דנמלא לפעמים באינם מדינה
ומדינה אנשים חסובים בחצר המלך ונשיאים חן בעיני המלך
והסרים * תזיגאמר צודקמי אלו הם מיהודה ובסן נתקיים לא
יסור * וכן הוא בכל דוד ודוד לא ימנע אנשים חסובים מיהודה
ואם אינם במלכות זה הם במלכות אחרות ואף בעו"ה שנגעלם
ממנו להכי את כל אחר מאיזם שבט הוא מ"מ צ"ס הודע והמקיים
את דבריו וכלל הענין שלא תפסוק מיהודה ממעלה *
יפי' ממעלה גדולה או קפלה * 777

זו פרי
חזיק
חגיג
זכה
על
ימין
יאת
עליו
דכל
ז"ס
לכבוד
הפרט
יס בק
פו כי
להיו
מוס
וש' הו
רע
צב
כוונ
שי' כול
ממ
רו המ
כך א
זכינו
אכי ש
ואבאל
דבו יות
בי צבו
א שיל
הות סי
גור צב

יפי' ממעלה גדולה או קפלה * 777

ודבר זה יהי נוסג עד שיבא משיח ואז אליו יקתחו כל העמ
 ויסלך בכיפה עולמי עד * ורז"ל שאמרו אלו נשיאי וכו' ור
 גלוסס וכו' אמרו לפי דורס * וכאלה רבים בדברי רז"ל *
 כהיב ונתחן נבוכדנל' את ירוסלי' וכתיב וכל הבית הגדו' ובמדר' אי
 אמרו זה ביתו של ר' יוחנן בן זכאי * וכי הפסוק מדבר מר' יוח
 בן זכאי אלא הכונה שביתו של ר' יוחנן בן זכאי נחקיים ג"כ וס
 כל הבית הגדול אצל היו כהנה וכהנה לרוב וכנהג רבות במדר
 איכה * ופ"ק דבבא בתרא ומלדיקי הרבים ככוכבים לעול
 ועד זן רב שמואל בר שילת * וכי קרא ברב שמואל בר שילת משה
 אלא רלה לומר שגם ברב שמואל בר שילת מתקיים מה שאמ
 קרא שמלדיקי הרבים הם ככוכבים לעולם ועד :

יששכר

תמור גרם ז"ל סוהר הקדוש יששכר תמור גרם
 רובץ בין המשפטים אמר ר' אליעזר וכי יששכר
 תמור איקרי ובגין דאשתדל באורייתא קרינא לוי' סוס או אר
 או נמר אמאי תמור * אלא אמרו בגין דתמור נטל מטולא ולא
 בעט במרי' כשאר בעירא ולא איח צי' גסות הרות ולא חיי
 למשכב באחרי' מתחקן אוף הכא יששכר דאשתדלותי' באורייתא
 נטל מטולא באורייתא ולא בעט צי' בהקצ"ה
 ולא איח צי' גסות הרות בתמור ולא חייס ליקרא דיליס
 אלא ליקרא דמרי' * רובץ בין המשפטים כדאמרינן ועל
 הארץ חישן וחיי לער חמי' * דבר אחר יששכר תמור גרם רובץ
 וגו' פתח ואמר לדור ד' אוריו שעי מני אירא ה' מעוז חיי ממו
 אפתד כמה חציבין אינון מילין דאורייתא כמה חציבין אינון דמשדל
 באורייתא קמי קב"ה דכל מאן דאשתדל באורייתא לא דחיל מפגע
 עלמא נטר הוא לעילא נטר הוא לתתא * ולא עוד אלא דכפיות
 לכל פגישי דעלמא ואחית לן לעומקא דתסומא רבא * ה"ח בשעתא
 דעאל לעילא פתחין סתימין וכלבין וחסרי שריין ושאמין בעלמא
 ואחיהבית רשו לתבלא וכל בני עלמא ניימי בערטייהו ונטמחון
 דלדיקייא הלקין לאתענגא לעילא כד אתער רוח לפון ואהפליג
 ליליא אתערותא קדישא סתער בעלמא ואתמר בכמה דוכתא
 זכאה חולקי' דהאי בר נש דאיהו קאים בטהוא שעתא ואשתדל
 באורייתא כיון דאיהו פתח באורייתא כל אינון זינין ביטון אעיל לון
 צנוקצא דתאמא רבא וכפית לוי' לתמור ונקית לוי' צספסרי דתקוח

עפרת דזוהס
 כפית ליה
 דאיהו סליק
 דמפסרי דט
 כי נעמה וו
 דא תורם נ
 למבול למס
 עובד למח
 ר' שמעון
 אמר ר' ש
 באורייתא
 עולא דאר
 מהו זיט
 למסבל ט
 הרי לך ד
 שמתעסב
 צלילה סו
 וסכל מה
 ואינו שו
 דינו להי
 כו
אנא
 עולם ש
 לפניו א
 נגד חצ
 ומריבו
 שקב"ה
 חטאת
 זה שר
 אצל צ
 הקוד
 לעתיד

עפרא דזוהמי קמרא * בגיני כך יסעכר דאשחלוחתי באורייתא
 כפית ליה לחמור ונתת ליה מהסוא גרם המעלו
 דאיהו סליק לנוקא עלמא וסוי מדורי בין המשפחים בין זוהמי
 דמפסרי דעפרא * ח"ח מה כתיב וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ
 כי נעמה ויט שכמו לסבול ויהי למס עובד * וירא מנוחה כי טוב
 דא תורה שבכתב ואת הארץ כי נעמה דא תורה שבע"פ ויט שכמו
 לסבול למסבול עולא דאורייתא ולדבקה בה יומי ולילי * ויהי למס
 עובד למהווי פלח להקב"ה ולא הדבקה ולא חשא גרמי צי"
 ר' שמעון ור' יוסי ור' חייא הוי קא אזלי מגלילא עילא' לצרי'
 אמר ר' שמעון ניהך ונשחלל באורייתא דכל מאן דיכול לאשחלל
 באורייתא ולא אשחלל איהתיב בנפשי * ולא עוד דיהבין לי
 עולא דארעא וטיעבולא בישא * דכתיב ביסעכר ויט שכמו לסבול
 מהו ויט סטא כד"א ויטו אחרי הצלע מאן דסטי אורתי' וגרמי' דלא
 למסבול עולא דאורייתא מיד ויהי למס עובד עכ"ל הוזהר הקדוש:
 הרי לך דין חלמיד חכם אם הוא מתנהג כראוי לחלמיד חכם
 שמתעסק בתורה חמיר בכל עת ודגע שיש לו פנאי ועוסק בתורה
 צלילה הרבה לזה יש דין חלמיד חכם ולהיות פטור ממסים ועוליס
 וסכל מחעסקים בצרכו אבל אם הוא חלמיד חכם ומצקס מנוחה
 ואינו עוסק בתורה צעחות שיוכל לעסוק רק בומר במנוחה אזי
 דינו להיפוך יהי למס עובד ולהכביד עליו עול המסים כהא דתנן
 כל הסורק ממנו עול תורה נוחנין עליו עול מלכות :

אנא

שא לא עבדי אלקי אביך דאם נא וסציססא עד כמה חיוב
 המחילה בחטא שבין אדם לחבירו דאם נא אלז הגדולי
 עולם שבטי ים אשר הם מלאכי אלקים איך עשו הכנעות ויפלו
 לפניו ארצה ויאמרו סננו לך לעבדים ומה יעשה הדיוט החוטא
 נגד חבירו בהולאת דיבה ובהכאה וכיוולא בזה או דברי מסה
 ומריבה ואף שחבירו מדולה על כל זאת לריך הסובה שיחול לו
 שקצ"ס * וסשצטיס הקדושים אף שפיסמו את יוכף מכל מקום הים
 חטאחכ שמור עד נקמת עשר' סרוגי מלכות גדוליו ואצירי ישראל *
 וס שרמו יוסף ועתה אל היראו וכו' רמו עתה אין לכס לירא *
 אבל באחרית הימים חיראו * כי יוכף דאם דבר זה צרית
 הקודש ומ"מ חנחומין של יוסף סס חנחומין * גכ הוא יקדים
 לעמיד כי צא יצא מפיח בן יוסף קודם מפיח בן דוד * וע"ז צא
 הרמו

הא

פרשת שלח ויהי

כרמז יוסף ה' סניח ירו לקבץ * קבוצ כל ישראל לא היה
 צמחים כי מצבל לא עלו רק אלפים ור' רבוא ורוב ישראל
 בלחלה ובחבור כמר גזין וערי מדי * ולעמיד כימי לחתנו ממלך
 כן ארמנו נפלאות לקבץ כל ישראל ואז יקוים מה שאמר יע
 אבינו האספו וקבלו רומז על מה שאמר ואסף גדתי ישראל ונפול
 יבולה יקבץ **אמן** וכן יהי רצון :

פרשת שמות

ויספ סיה צמחים פירוש רש"י להודיעך דקתו צמחים
 יוסף הוא יוסף הרועה את לאן אביו הוא יוסף שהוציא את
 צמחים ונעם * חקד ועמד בלדקו מכאן ילמוד האדם לדבק בקו
 בכל לבו הן בלוחיו ועניויותו וספלותו ולא יבעט * והן בגדולתו
 ירום ויתאסא ואדרבא ימי' נכנע וספול וירבה צמחות :

וימררו את חייכם כבד כהצחי למעלה שעינין השיעור והוסע
 והים דין ה' למסר ולוידך העונות הרקסונים וכשערכו קו
 האדם המקבל על עצמו סגופים כדי למרק הוא בעל תשובה וכשרמו לו
 ענין מרוחק שסולת הקב"ה הוא בתורת תשובה למרק העונות * עור ובטן
ויאמר לרשע למה תכה רעך למדו רז"ל מכאן המרים יו ענין אדם
 על הצירו אף שלא הכירו הוא רשע כי לא אמר למי קודם *
 הכיח רק למה תכה :

ויקם משה ויושיען ראוי שיתעורר אדם לעזור לחלושים
 ולקלילם מיד עושקים אף שהוא לא נתמנ' עליהם לראש:
ומישה ה' רועה את לאן דרד הרוע' לנסוג בלדק את לאו
 להרחיקם מן הגזל להנהיגם צמיסור והסבס בירו שלא
 יטו ימין ישמאל כך הקב"ה הוא הרועה את ישראל להנהיגם
 במישור ובכל עת הסבס בירו שלא יטו ימין ושמאל * מה רוע' הלאן
 בשחלאן יולדות הרועה נוטל אותם טלאי' בחיקו כדי שלא יגעו
 ומוליכין אחרי אמוהם ומרחם עליהם * כך המנהיג לישראל לרדך
 להנהיגם ברחמנות ולא באכזריות וכן אמר משה כי תאמר אלי
 שאסו בחיקך וגו' כך מצואר צוהר הקדוש :

של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת